

[N. Neergaard.]

de sønderjydske Landeveje, Understøttelsen til Frederikshavn—Gøteborg-Ruten og, hvad der er meget væsentligere, det store Beløb, som nu vil blive udredet til Privatbanerne. Som Beparelser vil man heller ikke vel kunne anføre de Beløb, som bliver Mindreudgift i Aar paa Grund af et urørligt Forhold, nemlig, saaledes som ærede foregaaende Taler ogsaa var inde paa, Udgifterne til Bjendomsskyldvurderingen og til Ansættelsen til Formue- og Indkomstskat. Saadan Formindskeiser kan selvfølgelig ikke paa nogen Maade noteres som Beparelser.

Det vil da af alle disse Betragtninger fremgaa, at det, naar man ser ret til, bliver et saare beskedent Beløb, der kan anses for at være virkelig Beparelse paa dette Budget. Hvis man virkelig skal tilvejebringe Midler, som gør det muligt at gennemføre den nødvendige Skattenedsættelse, vil det være nødvendigt at gaa meget videre, og det vil maaske ogsaa være nødvendigt at gaa videre, hvis Balancen blot nogenlunde skal kunne sikres. Som Følge af den samme Betragtning maa jeg ogsaa sige, at jeg maa betragte de 19 Mill. Kr., som Overskuddet paa Forslaget udgør, som i meget høj Grad problematisk. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det i dette Øjeblik, jeg har allerede tilstrækkelig godtgjort det.

Jeg skal endvidere nævne, som jeg allerede før har været inde paa, at ogsaa i Aar er Anlægsudgifterne, særlig til Statsbanerne, ganske forbløffende store, og at vi ganske sikkert af de Grunde, jeg før nævnte, maa se at foretage en Vending dér og komme ned med de uhyre Anlægsudgifter.

Der er en lille Ting, jeg skal gøre opmærksom paa, som jo slet ikke paavirker Balancen, men som alligevel er ganske karakteristisk. Det er den lille Manøvre, man har foretaget ved at overføre ikke mindre end 7,9 Mill. Kr. af Pensionsudgifterne til de militære Ministerier. Den højtærede Minister har været ved at overveje, om det ikke vilde være rigtigt, i Stedet for at have disse Pensionsudgifter samlet paa § 25, at fordele dem paa de forskellige Virksomheder paa Statsudgiftsbudgettet dér, hvor de hører hen, men hans Overvejelser er standset paa et meget tidligt Stadium. Det er, saa vidt jeg erindrer, kun lidt over 8 Mill. Kr., han i det hele overflytter, og deraf falder altsaa de 7,9 Mill. Kr. paa Militæruddgifterne.

Der er jo ingen Mennesker, der kan være i Tvivl om, hvad Meningen er med det. Hvis det virkelig var Meningen her at fore-

tage en Budgetomlægning, som klart skulde vise, hvad enhver Statsinstitution koster, ved ogsaa at tage dens Pensionsudgift med, f. Eks. Universitetet, de lærde Skoler, Landbohøjskolen, og man kan nævne mangfoldige andre, ja, saa maatte man jo være gaaet meget videre. Ministeren er ikke gaaet videre end til at tage nogle smaa Beløb paa Statsvirksomhederne, paa den grønlandske Handel, paa Assistenshuset o. s. v., o. s. v., og saa dette formidable Beløb paa Militæruddgifterne. Og med en vis — den højtærede Minister maa ikke tage mig det ilde op —, jeg siger med en vis naiv Aabenhjertighed har Ministeren ogsaa i sin Forelæggelsestale antydnet, hvad der var Meningen med denne lille Budgetmanøvre. Meningen var, at under den forestaaende Debat om Militæruddgifterne skulde disse fremtræde med det mest skrækindjagende Fysiognomi, som overhovedet kunde tilvejebringes, skulde sættes op med dette betydelige Beløb. Jeg tror nu ikke, nogen lader sig narre ved Manøveren, men Hensigten har jo været god nok.

Jeg skal slutte med at sige, at idet vi anerkender det Tilløb, den højtærede Minister har gjort til at tage Hensyn til Kriseforholdene gennem sit Finanslovsforslag, og navnlig gennem Indførelse af Beparelser, som dog løber op i nogle Millioner, skal vi tilslige Ministeren vor Støtte i disse Bestræbelser og vor Støtte ogsaa i at føre dem videre, hvilket dog absolut ikke kan gøres uden indgribende Lovgivningsforanstaltninger, hvorom ogsaa mit Parti jo har forelagt Forslag, som er udførligt begrundet af vort Partis højtærede Formand.

Et væsentligt Led i en Kampagne for at føre vore Statsudgifter ned, for at opnaa sunde Forhold baade i Statshusholdningen og i det private Erhvervsliv, er selvfølgelig, at vi ikke kommer ind i en ganske uberegtiget og svindelagtig Prisstigningsperiode. Jeg billiger derfor i høj Grad, at vore Erhvervsorganisationers ledende Mænd allerede paa et tidligt Tidspunkt har taget saa kraftigt til Orde derimod; jeg billiger ogsaa de Udtalelser, der i saa Henseende er fremkommet fra Regeringens Side, og dér skal ogsaa vi støtte, saa længe man ikke foreslaar eller gennemfører Foranstaltninger, som paa afgørende Maade gør en Ende paa Erhvervslivets Frihed.

Man kan med Bevarelse af en rimelig Frihed for Erhvervslivet meget godt modarbejde usunde og svindelagtige Prisstigninger, og vi har jo faaet bl. a. et Middel dertil i den Lov om Prisaftaler, som blev